

Samvittigheden, at jeg med Hænder og Fødder maatte sætte mig imod Consumtionens Ophævelse, fordi ellers Consumtionsbetjentene, baade de nuværende og de tilkommende, bleve brødbløse; men jeg kan nu rigtignok ikke gjøre det, da det strider imod min Overbeviisning, og jeg skal ikke nægte, at jeg i det Hele anseer Consumtionsbetjentene eller, som de jo i Almindelighed kaldes, Posfigerne for at være tærende Medlemmer i to Henseender. Derfor skal jeg meget hellere takke og rose den høitærede Finansminister for Consumtionens Ophævelse, saavidt den allerede er bestemt, dersom ikke den høitærede Minister havde frabedet sig al saadan Roes, dersom han ikke udtrykkelig havde sagt os, at det ingenlunde var af nogen Uvillie imod dette Slags Indtægt, men at det ene var forsaavidt som Toldgrændsens Ophævelse og Forholdet til Elesvig gjorde det nødvendigt, at han vilde ophæve Consumtionen, og at han dog ikke vilde ophæve den videre, end saavidt dens Oppebørsel var forbundet med saa store Udgifter, at det Meste af Indtægten derved oplugtes, og at han sølgelig vilde beholde den, og ikke blot, om han kunde, for en kort Tid, men for bestandigt, i Kjøbenhavn, og han lagde til, om jeg husker ret at alle andre store Stæder i Europa maatte ansees for at være hjemfaldne til denne Art af Bestatning. Alt dette kan jeg nu ikke billige, men da jeg ogsaa anseer Toldgrændsens Ophævelse for en Velgjerning, en stor Velgjerning for hele Danmark, saa tillader den ærede Finansminister maaskee dog, at jeg roser og takker ham for den, da det vistnok ikke har manglet paa Vanskeligheder i denne Henseende, som han har overvundet (Hør!), og jeg ønskede gjerne en Leilighed, ikke for den ærede Finansministers Skyld, men for min egen Skyld, til at bevidne, at jeg ingenlunde mis kjender eller noget Dieblik har mis kjendt enten den sjældne Dygtighed eller det lyse Oversyn eller den kraftige Villie, hvormed den høitærede Finansminister har udmærket sig fra den første Dag, han optraadte i vor Midte; jeg maa saameget mere ønske, her at gjøre denne Erklæring, som jeg jo maa tilstaae, at

jeg er aldeles uenig med den høitærede Finansminister i, at Consumtionen eller, som den hedder i Folkets Mund, Sisen, skal beholdes for Kjøbenhavns Vedkommende saalange som muligt. Jeg mener vist ogsaa, at den høitærede Finansminister er enig med os, som troe, at det er en meget stor Byrde netop for dem, der mindst kunne taale at bære den, og jeg slutter det deraf, at mig syntes, den ærede Finansminister var ganske enig med et Medlem fra Kjøbenhavn, som paaastod, at hvad enten det var hvad man kalder Producenten eller Consumenten, der egentlig kom til at bære Udgiften, saa vilde det dog altid være den, som for Dieblicket var mindst istand til at bære den, saa at, naar den høitærede Finansminister alligevel holder paa den, saa er det vistnok ikke for Andet end for hvad vi jo sædvanlig finde hos dygtige Statmestere, at han har seet og seer langt mere paa, hvorledes en Afgift sikkert og let kan høves, end hvorledes den falder paa dem, der egentlig skulle bære den; thi Alt hvad jeg har hørt enten herinde eller udenfor om at Sisen ikke netop for Kjøbenhavn skal være overmaade trykkende, saa at den høit kunde trænge til at ophæves, ingenlunde til at forhøies eller i nogen Henseende fordobbles, det forekommer mig Altsammen, jeg skal ikke nægte det, som om man man vilde sige til mig: See engang til Spekhøerne og see til Brændeviinsbrænderne, Spekhøerne maae aabenbart udrede en stor Deel af Sisen, og Brændeviinsbrænderne maae bære hele Brændeviinsafgiften, see nu om de ikke ere vel ved Magt, og døm saa, om Sisen kan være trykkende for Kjøbenhavns Borgere. Jeg anseer det altsaa for noget ganske Vist, at den er trykkende, naar man seer, ikke paa dem, der indbetale den, men paa dem, der i Grunden maae udrede den; men paa den anden Side seer jeg jo ogsaa, at en dygtig Statmester altid er en Perle, og under Omstændigheder som de nuværende er det i mine Dine en uundværlig Mand, og sølgelig tvivler jeg ikke paa, at hvad den ærede Finansminister staaer hart paa, det vil han ogsaa faae.